

tad, från bränneriet afreser, skall, derest icke qvitto å tillverkningsafgiften företes, nyckeln till ifrågavarande lås, förseglad med kontrollörens och bränvinstillverkarens sigiller, mot qvitto aflemnas till den sistnämnde, och kronobetjenten i orten om förhållandet skriftligen underrättas. Då tillverkaren erhållit qvitto på inbetald tillverkningsafgift därför, eger han i vittnens närvaro förseglingen bryta och bränvinet uttaga.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1869.

O. P. Rylander.

N:o 71.

Af Herr **O. P. Rylander**: Om ändring i 23 och 24 §§ af Kongl. Förordningen om kyrkostämma, kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862.

Under de tvänne sist förflutna riksdagarne hafva förslag varit väckta om ändring i Kongl. Förordningen den 21 Mars 1862 rörande kyrkostämma, kyrkoråd och skolråd. Vid sista riksdagen åstadkoms äfven deruti den obetydliga förändringen, som Kongl. Maj:ts nådiga Kungörelse den 30 sistlidne Oktober utvisar, nemligen att skolrådet väljer inom sig vice ordförande. Härmed kvarstå likväl flera olägenheter och besvär, såsom att den som önskar ett skolrådssammanträde skall inställa sig hos den aflägsse boende ordinarie ordföranden, för att begära sammanträdet, och denne sedan uppdraga förrättningen åt vice ordföranden, ehuru sökanden på förhand vet, att ordinarie ordföranden är alldeles oförmögen att förrättningen handhafva. Dertill kan man näppeligen antaga, att en vice ordförande skall hafva lika nitisk vård och uppsigt öfver skolan, som om han vore ordinarie, hvilken alltid räknar sig till heder det bättre ordnade skick, hvaruti skolan finnes. Men som denna förändring är sådan, att man knappt kan säga, om den är ett steg framåt eller tillbaka, har den icke i någon mån kunnat tillfredsställa allmänhetens

billiga fordringar. Frågan är här om upphörandet af kyrkoherdens sjelfskrifvenhet som ordförande i skolrådet. Sanningsenligt måste erkännas, att denne i de flesta fall är den dertill mest passande, och der så är förhållandet, är jag öfvertygad, att han äfven af församlingen blifver dertill utsedd. Dock finnas flera kyrkoherdar, hvilka dels af ålderdomssvaghet med möda kunna, såsom sig bör, fullgöra predikömbetet och pastoralvården, dels ock af bristande nit för skolan ej kunna anses vara passande till ordförande i skolrådet. Flera pastorat finnas äfven med fyra socknar och minst lika många folkskolor, som hafva blott två ordinarie prestmän, och en af dessa, i följd af bristande kroppskrafter, alldeles oförmögen att i ringaste mån deltaga i tjänstgöringen. Då nu stor brist på prestmän att missivera förefinnes, har detta förorsakat, att all tjänstgöring inom alla församlingarne fått i årtal bestridas af en prest, som då icke medhunnit att lemna alla pastoratets folkskolor nödig eftersyn.

I följd häraf får jag föreslå:

att 23 och 24 §§ i Kongl. Förordningen om kyrkostämma, kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862 måtte förändras på det sätt Lag-Utskottet i Utlåtande N:o 9 vid sistlidne riksdag hemställt.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1869.

O. P. Rylander.

N:o 72.

Af Herr P. Blidberg: Om åtskilliga ändringar i gällande Konkurslag af den 18 September 1862.

Under de fem år, Konkurslagen af den 18 September 1862 varit tillämpad, har erfarenheten nogsam visat, att de stadganden, samma lag innehåller uti §§ 82 och följande rörande borgenärsed, orsakat mångfaldiga olägenheter, utan att medföra ringaste nytta eller fördel. Dessa stadganden lemna blott ett medel i händerna